Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Krakowie

Nr. 19. Kraków, dnia 15 października 1936 r. Rok IV.

TREŚĆ:

PRZYSPARZAJ RADIOABONENTÓW — ZWALCZAJ PAJĘCZARZY; ZWALCZANIE RADIOPAJĘCZARSTWA — TO SZERZENIE KULTURY.

POCZTA

204

Przesyłki zbiorowe władz i urzędów.

Nawiązując do tut. zarządzenia z dnia 4 maja b. r. Nr. P.P. 12/153/36 ogłoszonego w w Dz. Zarz. Nr. 10 z roku 1936, poz. 97, zawiadamia się urzędy (agencje) tut. Okręgu, iż zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa P. i T. z dnia 28 września b. r. Nr. PW. 105/78 urzędowe przesyłki zbiorowe władz i urzędów państwowych oraz samorządowych w poruczonym zakresie działania, **wysyłane pod adresem zarządów gmin wiejskich**, opłacone zgodnie z przepisem § 1 rozporządzenia z 22 lipca 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74 i Dz. Urz. M. P. i T. z 1934 r. Nr. 14, poz. 66) należy przyjmować i przesyłać bez zastrzeżeń na terenie całego Państwa. Nie powinny zatem urzędy (agencje) pocztowe domagać się od władz i urzędów oddzielnego opłacania każdej przesyłki, wchodzącej w skład takiej przesyłki zbiorowej.

W ten sposób należy rozumieć postanowienia powołanego na wstępie tut. zarządzenia, zawarte w ustępach, dotyczących urzędowych przesyłek zbiorowych.

Do zarządzenia niniejszego należy się ściśle stosować i takowego przestrzegać.

Nr. PP. 61/85/36 z dnia 2 października 1936 r.

205

Polski Biały Krzyż — ulgi w opłatach pocztowych.

Na zarządzenie Ministerstwa P. i T. z dnia 2 października 1936 r. Nr. PW. 601/140/36 zawiadamia się wszystkie urzędy (agencje) tut. Okręgu, iż Pan Minister Poczt i Telegrafów

przyznał Zarządowi Naczelnemu Polskiego Białego Krzyża oraz Zarządom Okręgowym P. B. K. z siedzibą w Lublinie, Grodnie, Wilnie, Łodzi, Krakowie, Katowicach, Lwowie, Tarnopolu, Stanisławowie, Poznaniu, Toruniu, Gdyni, Brześciu n/B. i Przemyślu — aż do odwołania — ulgi w opłatach pocztowych za listy, kartki i paczki, przy czym ulgowe opłaty będą pobierane:

1) za listy do wagi 20 g. . . . . 15 gr.
„ „ „ „ 250 „ . . . . . . 30 „
„ „ „ „ 500 „ . . . . . . 40 „
„ „ „ „ 1000 „ . . . . . . 60 „
2) za kartki pocztowe . . . . 10 „
3) za paczki 50% opłat taryfowych,

Przesyłki za powyższą ulgową opłatą winny być nadawane tylko w jednym urzędzie pocztowym, który określi właściwa Dyrekcja Okręgu P. i T. w porozumieniu z Zarządem P.B.K., za pocztową książką nadawczą, prowadzoną przez kalkę i opłacane gotówką.

Powyższe przesyłki winny być zaopatrzone w nadruk: „Opłata uiszczona gotówką". Zarz. Min. P. i T. Nr. PW. 601/140/36 i mogą być wysyłane do adresatów zamieszkałych na terenie całego kraju z wyjątkiem W. M. Gdańska.

Inne opłaty dodatkowe np. za polecenie, ekspres, za doręczanie paczek i t. p. winny być uiszczane w taryfowej wysokości.

Z treścią niniejszego zarządzenia należy jaknajdokładniej zaznajomić zainteresowanych pracowników i wezwać ich do ścisłego przestrzegania tegoż.

Nr. PP. 12/310/36 z dnia 7 października 1936 r.

206

P. P. W. — bezpłatne wysyłanie paczek.

Nawiązując do tut. zarządzenia z dnia 12 września 1935 r. Nr. PP. 12/519/35, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Dyr. Okr. P. i T. Nr. 17 z roku 1935, poz. 246, zawiadamia się wszystkie urzędy (agencje) tut. Okręgu, iż zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa P. i T. z dnia 2 października b. r. Nr. PW. 601/71/36 — Pan Minister P. i T. decyzją z dnia 25 września b. r. przyznał Zarządowi Głównemu P.P.W. Zarządom Okręgowym oraz Oddziałom prawo bezpłatnego wysyłania paczek do wszystkich jednostek organizacyjnych P. P. W. oraz w kierunku odwrotnym przyznając im charakter przesyłek służbowych — w sprawach związanych ściśle z działalnością P. P. W., pod warunkiem, że waga wysyłanej paczki nie będzie przekraczała 30 kg, waga zaś paczki z amunicją 5 kg.

Z treścią niniejszegi zarządzenia należy zaznajomić bezwłocznie zainteresowanych pracowników i wezwać ich do ścisłego przestrzegania tegoż.

Nr. PP. 12/314/36 z dnia 9 października 1936 r.

207

Instrukcja o zwalczaniu nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych, czasopism oraz przesyłek zbiorowych.

Równocześnie z akcją rozbudowy i usprawnienia służby pocztowej musi pójść akcja zwalczania nielegalnego przewozu poczty oraz przesyłek zbiorowych. Nadużycia te tak głęboko zakorzenione na terenie Państwa, nie wyłączając i terenu tutejszego Okręgu, świadczą najwymowniej, że nieuczciwe elementy, naruszając wyłączność pocztową, czerpią z uprawiania tych przestępstw znaczne dochody ze szkodą dla przedsiębiorstwa państwowego „ P. P. T. i T."

Dlatego też dla ujednostajnienia postępowania urzędów i agencyj pocztowych tut. Okręgu oraz w celu zapobieżenia nielegalnemu przewozowi listów, kartek pocztowych i przesyłek zbiorowych wprowadzam w życie z natychmiastową mocą obowiązującą instrukcję o zwalczaniu nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych, czasopism oraz przesyłek zbiorowych.

W związku z tym polecam PP. Naczelnikom urzędów (agentom):

1) dokładnie zaznajomić pracowników z postanowieniami instrukcji poniżej ogłoszonej,

2) ująć w ścisłą ewidencję sprawy dotychczas skierowywane do Starostw przez urzędy (agencje) bezpośrednio bądź przez Policję. W wypadku, gdy orzeczenie ewent. wyroki uprawomocniły się już — należy po uprzednim zasięgnięciu informacji w Starostwie co do stanu majątkowego skazanej osoby, natychmiast przystąpić do egzekucji przyznanego na rzecz Zarządu Pocztowego odszkodowania.

3) przewidziany w p. 18-tym instrukcji obowiązek obserwowania autobusów nakładam na urzędy pocztowe oznaczone Nr. 1. i na urzędy na których obszarze znajdują się dworce lub przystanki autobusowe. Nie zwalnia to jednak wszystkich pozostałych urzędów pocztowych od obowiązku obserwacji autobusów w miarę możności.

Zarazem wzywam PP. Naczelników urzędów (agentów) do ujęcia akcji zwalczania nielegalnego przewozu korespondencji w silne i sprężyste ręce, gdyż jedynie tylko wspólnie podjęta w zrozumieniu interesów przedsiębiorstwa państwowego „P. P. T. i T." przeciwdziałająca walka pozwoli radykalnie wytępić przemyt korespondencji godzący w źródła dochodowości Zarządu Pocztowego.

Instrukcja.

o zwalczaniu nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych, czasopism oraz przesyłek zbiorowych.

Wyłączność Poczty.

1) Ustawa o poczcie, telegrafie i telefonię z dn. 3. czerwca 1924 r. (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 20 z 1933 r.) nadała poczcie w art. 2. prawo wyłączności na przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie listów, kartek pocztowych oraz czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku.

Prawem wyłączności objęte są również tego rodzaju przesyłki w obrocie z innemi państwami.

2) Mimo tego zastrzeżenia na rzecz poczty, ustawa o poczcie, telegrafie i telefonie zezwawala jednak na:

a) pzesyłanie listów, kartek, czasopism i wydawnictw za pośrednictwem umyślnego posłańca o ile ani przesyłający ani przenoszący nie trudnią się zawodowo zbieraniem, przenoszeniem i doręczaniem tych przesyłek, a posłaniec przenosi lub przewozi listy, kartki, czasopisma i wydawnictwa od jednej tylko osoby i w drodze powrotnej przesyłek takich dla innych osób nie zabiera (art. 3. pkt. o).

b) przesyłanie czasopism i wydawnictw po roku od ich wydania (art. 3. pkt. b).

Przesyłanie tych przesyłek nie podlega żadnym ograniczeniom.

c) wysyłanie listów i kartek pocztowych w obrębie tej samej miejscowości przez umyślnych posłańców (art. 4. ust. 1.).

Nie wolno jednak bez zezwolenia Ministra Poczt i Telegrafów otwierać zakładów dla rozsyłki wymienionych przesyłek.

d) rozsyłanie czasopism i wydawnictw w obrębie tej samej miejscowości i w obrębie 15 kilometrów od miejsca wydania (art. 4. ust. 2).

Pod wyrazami „tej samej miejscowości" należy rozumieć nietylko miejsce wydania czasopisma, lecz każdą inną miejscowość na obszarze Państwa Polskiego, bez względu na odległość od miejsca wydania, do której czasopisma zostały dowiezione drogą legalną.

Za przewóz drogą legalną uważa się przede wszystkim przewóz za pośrednictwem poczty, a nadto — aż do czasu ewent. wydania odmiennej decyzji — przewóz za pośrednictwem kolei w przesyłkach bagażowych w myśl obowiązującego dotychczas porozumienia między Ministerstwem Komunikacji, a Ministerstwem Poczt i Telegrafów, według którego kolejowe kasy bagażowe zatrzymują czwartą kartę wykazu t. j. kwit do bagażu nadawczego, którą mają wydać zgłaszającemu się po takie kwity pracownikowi poczty.

3) Oprócz wyszczególnionych wyżej wyjątków rozsyłanie czasopism i wydawnictw poza obrębem 15 km. może się odbywać z pominięciem urządzeń pocztowych np. koleją, autobusem i t. p. jedynie za zezwoleniem Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów, pod warunkiem uiszczenia specjalnych opłat, przewidzianych w Dzienniku Taryf p. t. i r. Nr. 9. z 1936 r. poz. 22.

Powoływanie się na fakt złożenia do Dyrekcji podania jest bez znaczena, konieczne jest zezwolenie, o którego wydaniu zainteresowane urzędy są powiadamiane przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

O zezwolenie to mogą się ubiegać wydawcy oraz instytucje kolportażowe.

Przesyłki zbiorowe.

4) Listów oraz kartek pocztowych, pochodzących od różnych osób, lub adresowanych do różnych osób, nie wolno wysyłać jako zbiorowej przesyłki, bez względu na to, czy przewozu jej dokonywa się pocztą czy też w inny sposób.

5) Przy określaniu listu lub kartki należy stosować odnośne postanowienia ordynacji pocztowej. Istotną cechą listu jest to że zawiera on korespondencję bieżącą i osobistą. Za zbiorową przesyłkę należy uważać nietylko listy, kartki poszczególnie zaadresowane do innych, aniżeli główny adresat osób, lecz również nie zaadresowane luźne kartki papieru z korespondencją przeznaczoną dla różnych osób, lub pochodzącą od różnych osób. Za takąż przesyłkę zbiorową należy uważać przesyłkę z drukami, lub gazetami, wewnątrz której znajduje się korespondencja, pochodząca od różnych lub przeznaczona dla różnych osób.

List, zawierający korespondencję, pochodzącą od członków rodziny nadawcy lub przeznaczony dla członków rodziny adresata t. j. zawierający t. zw. korespondencję rodzinną, nie

posiada charakteru przesyłki zbiorowej w rozumieniu postanowień art. 5. ust. 1. ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie.

Również należy odróżniać zbiorowe przesyłki od t. zw. zbiorowego podania t. j. jednego podania podpisanego przez większą ilość osób, co nie narusza wspomnianego artykułu ustawy o poczcie i jest dozwolone.

6) Przesyłek zbiorowych nie należy przyjmować do przewozu nawet wówczas, gdy są należycie opłacone.

7) Odmienny sposób postępowania został ustalony, jeżeli chodzi o przesyłki władz i urzędów państwowych. Ze względu bowiem na potrzeby i interesy władz i urzędów państwowych i samorządowych w poruczonym zakresie działania, oraz mając na uwadze niedostateczną organizację pocztowej służby doręczeń, zwłaszcza na terenie województw; centralnych, południowych i wschodnich, Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleciło tolerować czasowo urzędowe przesyłki zbiorowe na terenie całego państwa (Dz. Zarz. Nr. 10. z 1936 r. poz. 97).

Również z uwagi na niedostateczną służbę doręczeń Ministerstwo P. i T. zgodziło się na specjalne traktowanie i tolerowanie aż do odwołania przesyłek zbiorowych, adresowanych do zarządów gmin, wójtów i sołtysów w miejscowościach, położonych w Okręgach Dyrekcyj P. i T. w Warszawie, Lublinie, Wilnie, Lwowie i Krakowie, wysyłanych przez:

a) Państwowy Bank Rolny, jego oddziały oraz urzędy wojewódzkie w sprawach scaleniowych, z zawartością wezwań płatniczych; na każdej takiej przesyłce ma być umieszczony odcisk stempelka z napisem „Sprawa sceleniowa" (Dz. Zarz. Nr. 10. z 1936 r. p. 97).

b) Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych z zawartością dowodów ubezpieczeniowych (polis i wezwań płatniczych).

8) Druki, papiery handlowe i próbki towarów nie są objęte prawem wyłączności poczty, zatem wysyłanie ich w przesyłkach zbiorowych nie narusza ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie, natomiast narusza przepisy o drukach i papierach handlowych (patrz § 15, poz. 11 § 18. poz. 8, § 18. poz. 8 i 9 — II. P. 5), gdy te przesyłki pochodzą od różnych osób, lub są przeznaczone dla różnych adresatów.

Jeśli przesyłki, wymienione w pkt. 8. znajdują się jeszcze w urzędzie nadawczym, należy je zwrócić nadawcy do uzupełnienia opłaty, nadeszłe zaś omyłkowo do urzędów oddawczych, obciążać — na podstawie §§ 80, 89 i 93 ordynacji pocztowej — dopłatą w podwójnej wysokości za każdą przesyłkę, przeznaczoną nie dla głównego adresata według taryfy, przewidzianej kategorji przesyłek.

9) W celu ujawnienia przesyłek zbiorowych urzędy i agencje (również pośredniczące w wymianie winny podawać obserwacji przesyłki pocztowe. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że przesyłka pocztowa zawiera korespondencję zbiorową, winien urząd, celem stwierdzenia jej zawartości postąpić w myśl art. 45. ordynacji pocztowej (II. P. 3.).

Zależnie od tego czy otwarcie przesyłki odbywa się w urzędzie nadawczym czy oddawczym należy do otwarcia przesyłki wezwać nadawcę lub odbiorcę, w innych zaś wypadkach, np. gdy nadawca albo adresat nie stawi się w oznaczonym czasie, otwarcia przesyłki z wyłączeniem listu zamkniętego dokonywa urząd wobec dwóch świadków.

Otwieranie listów może nastąpić tylko w obecności nadawcy lub adresata, otwieranie ich tylko wobec świadków t. j. osób trzecich, jest bezwzględnie zakazane.

Celem stwierdzenia zawartości listu zamkniętego, należy wezwać nadawcę lub adresata do otwarcia listu, należnie od tego w jakim urzędzie znajduje się przesyłka, w razie odmowy otwarcia listu lub niezgłoszenia się nadawcy albo adresata w oznaczonym czasie, list należy zwrócić nadawcy.

Jeśli nadawcy nie można odszukać, wyłącza się list od transportu i uważa za niedoręczalny. Dalsze postępowanie należy więc w tym wypadku do urzędu, przy którym znajduje się dział niedoręczalnych przesyłek.

Przy ujawnieniu przesyłki zbiorowej, czynności urzędu pośredniczącego w wymianie ograniczają się tylko do przyklejenia do listu kartki z odpowiednią notatką, celem zwrócenia uwagi urzędowi oddawczemu na przesyłkę.

Jeżeli przesyłka, co do której zachodzi podejrzenie, że narusza art. 5 ust. 1. ustawy o poczcie, adresowana jest do władz, czy też urzędów państwowych lub samorządowych, należy powiadomić o tem adresata, prosząc o delegowanie urzędnika do otwarcia przesyłki.

10) W wypadku stwierdzenia przesyłki zbiorczej, urząd sporządza protokół w 2 egzemplarzach (wzór Nr. 1).

W protokole należy podać miejsce i datę jego sporządzenia, wymienić obecnych przy otwieraniu przesyłki, wskazać podstawę prawną otwarcia przesyłki (§ 45 ordynacji pocztowej), a następnie podać dokładny opis stanu rzeczy. W opisie tym należy zaznaczyć, kiedy i gdzie

nadana była przesyłka zbiorowa, kto jest jej nadawcą. adresatem, kto dokonał otwarcia przesyłki, następnie wymienić szczegółowo zawartość przesyłki, wskazując zarazem od kogo pochodzą i dla kogo są przeznaczone poszczególne listy, zawarte w przesyłce zbiorowej.

Należy też w protokole podać fakt zatrzymania przesyłki, a to z uwagi na naruszenie art. 2. i art. 5. ust. 1. ustawy o poczcie. Kopertę (opakowanie) danej przesyłki zbiorowej dołącza się do protokołu, a zawartość listu wręcza adresatowi lub nadawcy, co winno być zaznaczonym w protokole.

Protokół winien być podpisany przez obecnych przy otwarciu przesyłki.

Jeżeli urząd dowie się o przesyłce zbiorowej na skutek doniesienia adresata (np. urzędu skarbowego) wówczas winien zażądać opakowania (koperty) przesyłki jako dowodu rzeczowego a doniesienie adresata traktować jako protokół.

Właściwość Sądu.

11) Do orzekania w sprawach naruszenia ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie są właściwe władze administracji ogólnej (Starostwa.).

Właściwą dla rozpatrywania tych spraw będzie ta władza administracji ogólnej, na terenie której popełniono wykroczenie.

Z reguły właściwą będzie władza administracji ogólnej, na terenie której znajduje się urząd nadawczy przesyłki.

Do obciążania przesyłek zbiorowych dopłatą w wysokości 10-krotnej uszczuplonej należności urzędy nie są uprawnione.

Doniesienie karne.

12) Gdy urząd oddawczy stwierdzi przesyłkę zbiorową, oryginał protokołu otwarcia przesyłki wysyła wraz z dowodami rzeczowymi do urzędu nadawczego, zaś odbitkę protokołu do przełożonej Dyrekcji Okręgu P. i T.

13) Urząd nadawczy ujawnionej przesyłki zbiorowej sporządza doniesienie karne (wzór Nr. 2) i przesyła je do właściwego starostwa

14) Gdy otwarcia przesyłki dokonywał urząd nadawczy, sporządza on doniesienie karne, powiadamia o tem przełożoną Dyrekcję, załączając równocześnie odbitkę protokołu.

W doniesieniu karnym należy opisać stan faktyczny sprawy z wyszczególnieniem osób zainteresowanych, wskazać podstawę prawną, a więc odpowiedni artykuł ustawy o poczcie, który został pogwałcony, następnie prosić władzę administracji ogólnej o wytoczenie postępowania karno-administracyjnego w danej sprawie i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności z art. 36. ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. 63. z 1933 r. poz. 481).

W doniesieniu tym urząd wskazuje również wysokość odszkodowania, jakie starostwo ma zasądzić na rzecz Poczty.

Odszkodowanie na rzecz Poczty wynosi dziesięcickrotną kwotę uszczuplonej należności pocztowej, więc w wypadku przesłania w przesyłce zbiorowej 2 listów do różnych lub od różnych osób, odszkodowanie należy się tylko za 1 list, ponieważ jeden był opłacony.

Przykład: Przesyłka zbiorowa zawierała 11 listów, z których tylko 1 był przeznoczony dla adresata, przy czym przesyłka jako przekraczająca wagę 20 g opłacona była znaczkiem 50 groszowym.

Opłata należna za 11 listów: 0.25 zł. × 11 = 2.75 zł., opłata uiszczona 0.50 zł, należność uszczuplona 2.75 zł. — 50 gr = 2.25 zł. Należne odszkodowanie na rzecz Poczty wyniesie 2.25 zł. × 10 = 22.50 zł.

Natomiast w razie wysłania poleconej przesyłki zbiorowej, zawierającej listy i kartki pocztowe, pochodzące od różnych osób do różnych osób, odszkodowanie winno wynosić dziesięciokrotną należność za listy czy kartki oraz za polecenie każdego listu (kartki).

Przy ustaleniu wysokości odszkodowania za nielegalnie przewiezione czasopisma autobusami (bez zezwolenia) należy brać za podstawę ilość egzemplarzy i opłatę, przewidzianą taryfą dla czasopism. Opłatę tę mnoży się przez ilość egzemplarzy nielegalnie przewiezionych, a następnie przez 10.

Otrzymany iloczyn stanowić będzie wysokość odszkodowania za nielegalnie przewiezione czasopisma.

Przykład: Ujawniono 2 paczki nielegalnie przewożonych czasopism, w jednej paczce było 75 egzemplarzy czasopism wagi 60 gramów każdy, w drugiej 120 egz. czasopism wagi 40 gramów każdy; opłata taryfowa od jednego egzemplarza czasopisma do 65 g wynosi 1.6 gr, do 50 g — 1.1 gr, za 75 egz. wagi 60 g opłata wynosiła by 1.6 gr × 75 = 120 gr, za 120 egz. wagi 40 g — 1.1 gr × 120 = 132 gr., zatem za przewiezione w konkretnym wypadku 195 egz. (75 + 120) opłata wynosiła by 1.20 zł + 1.32 zł. = 2.52 zł, dziesięciokrotna 2.52 × 10 = 25.20 zł. Tyle wynosi odszkodowanie za paczki czasopism nielegalnie przewiezionych.

15) Władzom (urzędom) p. t. nie przysługuje prawo odwołania od orzeczeń powiatowych

władz administracji ogólnej, wydanych w trybie postępowania karno-administracyjnego.

16) W wypadku ujawnienia przesyłki zbiorowej, wysłanej przez nieuświadomioną ludność włościańską, która dopuściła się naruszenia art. 5. ust. 1. ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie niewątpliwie nie ze złej woli, ale na skutek nieznajomości przepisów, urzędy (agencje) nie skierowując tych spraw do władz administracji ogólnej, winny cały zakwestionowany materiał przesłać Dyrekcji.

Ujawnienie nielegalnego przewozu listów, kartek i czasopism.

17) W celu ujawnienia nielegalnego przewozu listów, kartek pocztowych i czasopism urzędy (agencje) winny prowadzić stałą obserwację autobusów (zwłaszcza na przystankach) i woźniców konnych, utrzymujących regularną komunikację między poszczególnymi miastami.

Również urzędy (agencje) a przede wszystkim urzędy graniczne, winny zwracać baczną uwagę na to, czy wydawcy i kolporterzy nie przesyłają czasopism z zagranicy bez zezwolenia Dyrekcji (zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 lipca 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach od zezwoleń na rozsyłkę czasopism i wydawnictw — Dziennik Taryf p. t. i r. Nr. 9 z 1936 r. poz. 22) w tym celu winny być w stałym kontakcie z władzami celnymi.

Sposób dokonywania obserwacji pozostawiam inicjatywie: naczelników urzędów i agentów pocztowych.

Powzięte — na skutek obserwacji lub otrzymywanych wiadomości — podejrzenia o nielegalnym przewozie listów, kartek i czasopism przez przedsiębiorstwa autobusowe lub inne, urząd (agencja) komunikuje organom policji państwowej i zabiega u tych władz o dokonanie rewizji autobusów, celem uzyskania dowodów rzeczowych.

18) Niezależnie od okoliczności, wymienionych w punkcie 17 naczelnicy urzędów (agenci) winni zorganizować, przy czynnym współudziale miejscowych organów policji państwowej periodyczną kwartalną rewizję autobusów pasażerskich i towarowych, w okresach czasu (dniach i terminach) zależnie od miejscowych warunków.

Gdyby organa policyjne odmówiły współdziałania lub nieprzychylnie ustosunkowały się do sprawy dokonania kontroli autobusów i ich obsług należy o tem bezwłocznie donieść Dyrekcji.

W razie odmowy przeprowadzenia rewizji ze strony organów policyjnych, zasłaniających się brakiem zezwolenia na to władz sądowych, winien urząd, o ile znajduje się w siedzibie sądu, wystarać się o takie zezwolenie, w przeciwnym zaś wypadku, należy niezwłocznie powiadomić o tem urząd obwodowy, który ma się zwrócić do właściwego sądu z prośbą o zezwolenie na przeprowadzenie rewizji.

19) Przy przeprowadzaniu rewizji autobusów i ich obsługi należy kierować się następującymi wytycznymi:

a) plan zamierzonej rewizji autobusów winien być zgóry przemyślany, w szczegółach ustalony i otoczony ścisłą tajemnicą. Pożądane jest, aby ta sporadycznie zorganizowana akcja trwała całą dobę i była równocześnie prowadzona — w miarę możności na wszystkich drogach, prowadzących do miasta, względnie kilku liniach dojazdowych.

b) kontrolę autobusów przeprowadzają organa policji państwowej przy współudziale obeznanego z przepisami o wyłączności pocztowej wysłannika urzędu pocztowego, który pełni tylko rolę obserwatora i doradcy fachowego.

c) kontrola winna być przeprowadzona w pewnym oddaleniu od miasta, posterunku policyjnego i dokonana w pierwszych dniach tygodnia lub w dni targowe,

d) kontrola winna być przeprowadzona w sposób stanowczy lecz taktowny, aby nie dopuszczać do żadnych scysyj,

e) kontroli mogą być poddane przychodzące i wychodzące samochody towarowe, autobusy prywatne, obsługi wspomnianych autobusów oraz tacy pasażerowie, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że trudnią się zawodowo nielegalnym przewozem listów, kartek pocztowych i czasopism.

Samochody osobowe, prywatne i państwowe oraz ich obsługi — kontroli nie podlegają.

f) o wyniku rewizji organa policyjne sporządzają protokół,

g) znalezione podczas kontroli autobusów listy i kartki należy zatrzymać.

Czasopism nielegalnie przewożonych zatrzymywać nie należy.

Niezbędne jest jednak podanie w protokole nazwy i numeru czasopisma, ilości nielegalnie przewiezionych egzemplarzy oraz nazwiska i adresu wydawcy a także kolportera. Wskazane jest również, o ile możności, podanie wagi pojedynczego egz. czasopisma.

20) Przy kontroli czasopism, przewożonych autobusami, na podstawie zezwolenia Dyrekcji Okręgu P. i T. organ kontrolujący czyni odpo-

wiednią adnotację na dowodzie przewozu (wykaz nadawczy — Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1935 r. poz. 22, pkt. 3).

21) Zatrzymane podczas kontroli autobusów przesyłki kierują organa policyjne wraz z protokołami do właściwych starostw, przy czym urzędy (agencje) winny każdorazowo informować organa policyjne o wysokości odszkodowania, jakie ma być orzeczone.

22) O wyniku przeprowadzonej kontroli urząd (agencja) winien składać Dyrekcji krótkie sprawozdanie. W sprawozdaniu tym należy podać datę dokonania rewizji, nazwisko i adres właściciela autobusu (samochodu) numer rejestracyjny maszyny, objęty koncesją szlak kursu, nazwisko winnego naruszenia art2 ustawy o poczcie, oraz ilość i rodzaj zatrzymanych przesyłek.

Urzędy (agencje) winny zwrócić się do miejscowych organów policyjnych z prośbą o każdorazowe informowanie urzędów (agencyj) pocztowych o zgłoszonych do władz administracyjnych wnioskach o ukaranie za nielegalny przewóz korespondencji.

Przedawnienie.

23) Przedawnienie ścigania w sprawach naruszenia art. 2 i art. 5 ust. 1. ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie następuje po roku od chwili popełnienia wykroczenia.

Sprawom tym, ujawnionym po roku, nadawać biegu nie należy.

Ewidencja spraw przemytu.

24) Celem utrzymania spraw dotyczących przemytu korenspondencji w ewidencji urzędy zaprowadzą specjalne pamiętniki. Do pamiętnika tego wciągnąć należy tylko sprawy co do których urząd sporządził doniesienie karne oraz sprawy przekazane bezpośrednio przez policję do właściwych Starostw.

Urzędy winny zwrócić się do miejscowych organów policji z prośbą o każdorazowe informowanie urzędów pocztowych o zgłoszonych do władz administracyjnych wnioskach o ukaranie za przemyt korespondencji.

Rubryki pamiętnika winny zawierać: imię i nazwisko nadawcy i odbiorcy przesyłki zbiorowej, ewentualnie firmę, zawartość przesyłki, datę przekazania sprawy Starostwu, wysokość żądanego odszkodowania, datę i sposób zarachowania wyegzekwowanego odszkodowania itp.

Egzekucja odszkodowania.

25) Egzekucję odszkodowania w sprawach wszczętych przez urzędy pocztowe, przeprowadza urząd, sporządzający doniesienie karne do Starostwa, zaś w sprawach wszczętych przez policję — urząd znajdujący się w miejscu zamieszkania winnego.

Przy egzekucji odszkodowania, przyznanego na rzecz poczty należy rozróżnić:

a) egzekucję odszkodowania na podstawie prawomocnego orzeczenia władzy administracyjnej (starostwa),

b) egzekucję odszkodowania na podstawie prawomocnego wyroku sądu,

Do lit. a) Podstawą do wszczęcia kroków egzekucyjnych w sprawie odszkodowania za naruszenie art. 2 i art. 5, ust. 1, ustawy o poczcie, jest wydane przez władzę administracyjną prawomocne orzeczenie, którego odpis stanowi tytuł wykonawczy.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia władzy administracyjnej (starostwa) urząd (agencja) zażąda od właściwego starostwa odpisu tego orzeczenia i przystąpi do ściągnięcia odszkodowania w sposób, przewidziany dla egzekucji należności pocztowych (opłat pocztowych).

Po otrzymaniu odpisu orzeczenia urząd (agencja) winien (winna) niezwłocznie powiadomić o tem Dyrekcję, podając numer i datę wydanego orzeczenia oraz wysokość orzeczonej grzywny i przyznanego odszkodowania na rzecz poczty.

Przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania przymusowego należy wezwać zainteresowanego do dobrowolnego uiszczenia należności w terminie do dni 14, po upływie których — w razie niezapłacenia — winno nastąpić przymusowe ściągnięcie odszkodowania.

Do lit. b) Polecenie wszczęcia egzekucji odszkodowania, przyznanego prawomocnym wyrokiem sądu okręgowego, wydaje prokurator.

Urząd jednak może prosić sąd okręgowy o odpis prawomocnego wyroku, celem wyegzekwowania zasądzonego odszkodowania.

Odpis prawomocnego wyroku sądu karnego ma moc tytułu wykonawczego.

Na podstawie posiadanego odpisu wyroku, urząd egzekwuje odszkodowanie w sposób, podany w punkcie 24. lit. a.

Jeżeli zaś polecenie wszczęcia egzekucji wydał już prokurator i przekazał sprawę właściwemu organowi egzekucyjnemu, urząd winien dopilnować wyegzekwowania i przekazania przez organ egzekucyjny należności na rzecz poczty.

26) Ściągnięte odszkodowania należy wpłacać przekazem rozrachunkowym na rachunek Dyrekcji.

27) O zakończeniu sprawy i wyegzekwowaniu należności należy donieść Dyrekcji — Oddział Eksploatacji Pocztowej.

Nr. PP. 61/86/36 z dnia 10 października 1936 r.

Wzór Nr. 1. dla przesyłek zbiorowych

Protokół

sporządzony w urzędzie (agencji) pocztowej ....
w dniu .... 193.... r. w sprawie przesyłki zbiorowej, nadanej w dniu .... 193.... r.
przez .... pod adresem ....
Obecni: ....
....

Podstawa prawna otwarcia przesyłki: § 45. ordynacji pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 45 z 1931 r. poz. 392).

Opis stanu rzeczy.

W dniu .... 193.... r. urząd (agencja) poczt. .... zatrzymał (a) list zamknięty, nadany w urzędzie poczt. .... dnia .... 193... r. przez .... zam. .... pod adresem ....
Ponieważ list wzbudził podejrzenie, że jest przesyłką zbiorową wezwano nadawcę (adresata) do otwarcia przesyłki.

List otworzył nadawca (adresat) i znalazł w nim co następuje: 1 list od .... do .... 1 kartkę papieru zapisaną od .... do ....

Po stwierdzeniu zawartości adresat oświadczył, że nadawcą przesyłki zbiorowej jest .... zam. ....

Ponieważ przesyłka zawierała listy pochodzące (lub przeznaczone) od różnych osób lub dla różnych osób, uznano ją za zbiorową i z uwagi na naruszenie art. 2. i art. 5 ust 1. ustawy z dn. 3. VI. 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 63. z 1933 r. poz. 481) przesyłkę zatrzymano jak dowód rzeczowy do protokołu.

Uwaga: Słów w nawiasie używać zależnie od okoliczności.

Podpisy:
(nadawcy wzgl. adresata, sporządzającego protokół oraz świadków)

Wzór Nr. 2.

Urząd (agencja) p. t.
.... dnia .... 193.... r.

Przesyłka zbiorowa

Do

Starostwa Powiatowego (Grodzkiego)

w ....

W załączeniu przesyła się protokół .... stwierdzający że w liście nadanym przez .... zam. .... do .... znajdowało się ....

Ponieważ postępowanie takie jest naruszeniem art. 5. ust. 1. ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie z dn. 3. VI. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63. z 1933 r. poz. 481) uprasza się o pociągnięcie nadawcy zbiorowej przesyłki do odpowiedzialności karno-administracyjnej w myśl art. 36. wyżej cytowanej ustawy, jak również o zasądzenie na rzecz przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ kwoty .... tytułem dziesięciokrotnej uszczuplonej opłaty za .... listów nieopłaconych,

Odpis prawomocnego orzeczenia Starostwa uprasza się nadesłać urzędowi (agencji) pocztowej .... celem wyegzekwowania odszkodowania, przyznanego na rzecz Zarządu Pocztowego.

Zał. akta wraz z dowodami rzeczowemi.

Naczelnik urzędu
(agent)

Uwaga: Słów w nawiasie używać zależnie od okoliczności.

TELEGRAF I TELEFON

208

Nowy nakład ozdobnych blankietów telegraficznych „Lx".

Używanie druków nowego nakładu dopuszczalne jest przed wyczerpaniem zapasu druków starego nakładu, a to na wyraźne życzenie klientów. Nadawców telegramów „Lx" należy zapytywać, jaki rodzaj blankietu ozdobnego ma być użyty do sporządzania telegramu. Jeżeli nadawcy wyrażą chęć użycia blankietów starego nakładu lub też gdy rodzaj blankietu będzie im obojętny, należy użyć blankietów starego nakładu aż do ich wyczerpania, w przeciwnym zaś razie należy użyć blankietów nowego nakładu. Użycie blankietów starego nakładu zwłaszcza w okresie późniejszym zależne będzie od posiadania na składzie takich blankietów przez urzędy oddawcze. — Dla odróżnienia przez urzędy oddawcze wypadków, w których należy użyć blankietów starego nakładu wprowadza się na okres do 31 sierpnia 1937 odrębne wskazówki służbowe „Lx 1 st" i „Lx 2 st". Przy używaniu blankietów nowego nakładu obowiązują normalne wskazówki służbowe „Lx1", „Lx2" i „Lx3".

Nr. TE. 36/36 z dnia 7 października 1936 r.

ADMINISTRACJA

209

Czasowe zwinięcie sezonowego pośrednictwa p.t. w Czorsztynie na Nadzamczu.

Z dniem 30 września 1936 r. zwija się czasowo sezonowe pośrednictwo pocztowo - telekomunikacyjne Czorsztyn Nadzamcze, poczta Czorsztyn, powiat Nowy Targ, województwo krakowskie.

Nr. OOrg. 30/14 z dnia 22 września 1936 r.

210

Czasowe zwinięcie sezonowego pośrednictwa p.t. w Osiedlu „Piekło".

Z dniem 30 września 1936 r. zwija się czasowo sezonowe pośrednictwo pocztowo - telekomunikacyjne w Osiedlu „Piekło", poczta Zwardoń, powiat Żywiec, województwo krakowskie.

Nr. OOrg. 30/13 z dnia 22 września 1936 r.

211

Dezynfekowanie kożuchów i półkożuszków

Poleca się urzędom pt. i Okr. Składnicom ze względów sanitarnych oddawać do dezynfekcji kożuchy i półkożuszki, używane przez kilku pracowników, stale po upływie każdego sezonu zimowego, a nadto dezynfekować każdorazowo kożuch i półkożuszek noszony przez pracownika, u którego stwierdzono chorobę zakaźną.

Rachunki za dezynfekowanie należy przedstawiać Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów do zrealizowania.

Nr. AG. 23 z dnia 30 września 1936 r.

212

Okresy używalności przedmiotów używalności.

W wyjaśnieniu do wydanych przepisów o gospodarce materiałowej IX. G. 1. Ministerstwo P. i §. zarządzeniem z dnia 22 września 1936 r. Nr. AG. 5800 podaje, iż:

1) wentylatory biurkowe należy inwentaryzować w IX grupie książki inwentarza ,

2) portrety, fotografie, obrazy i t. d. należy inwentaryzować w grupie XII,

2) stemple kauczukowe, oraz podkładki wojłokowe i filcowe na krzesła nie należy wpisywać do książki inwentarza, w myśl § 43, IX. G. 1.

4) wszelkiego rodzaju piece i piecyki należy traktować jako części składowe nieruchomości i nie uwzględniać ich w książce inwentarza ruchomości.

Odnośnie do powyższego wyjaśnienia należy uzupełnić katalog materiałowy przepisów o gospodarce materiałowej IX. G. 1. z dnia 25 sierpnia 1936 r.

Nr. AG. 44 z dnia 30 września 1936 r.

213

Postępowanie w sprawach uszkodzenia urządzeń pocztowych.

Wobec zdarzających się wypadków odmowy udzielenia przez Policję Państwową odpisów przeprowadzonych dochodzeń policyjnych w

wypadku uszkodzeń linii teletechnicznych, lub urządzeń stacyjnych, naskutek czego następuje opóźnienie w zebraniu dokumentów potrzebnych do wytoczenia powództwa cywilnego wyjaśnia się co następuje:

Po myśli § 34 instrukcji policyjnej z 16 sierpnia 1935 r. (Dziennik Urzędowy Min. Spr. Wewn. Nr. 27, poz. 154) policja nie może nikomu udzielać bez zezwolenia właściwego prokuratora lub sądu akt dochodzenia, ani też wydawać odpisów z akt. Jednakże zakaz powyższy jednocześnie przewiduje udzielanie akt i wydawanie odpisów z akt również i kierownikom właściwych władz administracji ogólnej.

Można zatem zwracać się o wydanie potrzebnych odpisów z akt dochodzenia za pośrednictwem Starostów Powiatowych z powołaniem się na powołany przepis instrukcji policyjnej. Pośrednictwo Starostów Powiatowych jest też przewidziane zasadniczo w rozp. Prez. Rzplitej z 6 marca 1928 r. o policji państwowej Dz. U. Nr. 5, poz. 257, według którego (art. 9) wszystkie władze, urzędy i organa państwowe i samorządowe zwracają się do Policji Państwowej w jej zakresie działania za pośrednictwem właściwej rządowej władzy administracji ogólnej (Starosta, Wojewoda).

Ponadto zwraca się uwagę, iż według art. 30, ustawy o poczcie, telef. i telegr. w brzmieniu noweli z 24 marca 1933 r. (Dz. Urz. Nr. 63, poz. 481/33 powiatowe władze administracji ogólnej są same właściwe do orzekania w sprawach o uszkodzenie urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, podobnie jak i w sprawach innych wykroczeń przeciw przepisom ustawy o poczcie telef. i telegr. przewidzianych w art. 31—36 i 29 Nowela z 1933 roku wprowadziła właściwość władz administracji ogólnej w miejsce sądów powiatowych właściwych według ustawy z 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telef. i telegr. mając na celu zarówno odciążenie sądów jak i przyspieszenie postępowania karnego, przyczem w art. 30, według noweli z 1933 roku przewidziano w tym celu równocześnie, iż starostwa orzekają o obowiązku odszkodowania w wysokości 5 zł za izolator i 2 zł za 10 metrów drutu.

Wprawdzie według art. 30 i następnych ustawy winny podlega karze aresztu i grzywny lub jednej z tych kar w artykule tym przewidzianych jeżeli za dany czyn nie grozi kara surowsza według innych karnych, a kodeks karny przewiduje za uszkodzenie cudzego mienia (ściganie w interesie publicznym z oskarżenia publicznego — art. 263, § 1 i 4) bądź też za utrudnienie lub uniemożliwienie powszechnego korzystania z urządzeń użyteczności publicznej lub publicznego porozumienia się (art. 223) karę więzienia do lat 5 lub aresztu a zatem karę surowszą od kar przewidzianych w postanowieniach karnych ustawy pocztowej, jednakże nie znaczy to, aby w każdym wypadku uszkodzenia izolatora lub drutu przewodów telegraficznych należało kierować sprawę do sądu karnego. Powyższe zastrzeżenie w postanowieniach karnych ustawy pocztowej „o ile nie grozi kara surowsza według innych ustaw karnych" należy rozumieć w tym sensie, iż możliwa jest i jeszcze surowsza odpowiedzialność za uszkodzenie przewodów względnie naruszenie innych przepisów ustawy pocztowej oraz w tym sensie, iż w wypadku wyrządzenia szkody w większych rozmiarach, w wypadku szczególnego nasilenia złej woli sprawcy, jak zamach, sabotaż i t. p. sprawca może ponieść karę 5 lat więzienia jako zagrożoną karę surowszą w myśl art. 223 i 263 K. K. bądź też za oba przestępstwa łącznie w wypadku z biegu przestępstw (art. 31 K. K. por. Komentarz Makarewicza do Kodeksu Karnego uwagi do art. 222 K. K.).

W myśl powyższych wywodów winny organy pocztowe, powiadamiając policję o wypadkach zwykłego uszkodzenia urządzeń telefonicznych lub telegraficznych (np. zbicie izolatorów) stawiać jednocześnie wnioski o skierowanie sprawy do właściwego starosty celem orzeczenia w myśl art. 30. Ustawy o poczcie zarówno co do kary jak i co do przyznania pocztcie odszkodowania.

Nr. OOg. 10 z dnia 6 października 1936 r.

214

Opłaty za dzierżawę stolików w urzędach pt. oraz za usługi wykonywane dla publiczności

Opłaty za dzierżawę stolików w urzędach p. t. oraz opłaty pobierane przez dzierżawców za usługi wykonywane dla publiczności przy nadawaniu przesyłek, ustalone zarządzeniem Ministerstwa z dnia 28. maja 1931 r. Nr. 1635/V. obniża Ministerstwo P. i T. z dniem 1. X. b. r. do następujących stawek:

a) **Opłaty za dzierżawę stolików:**

1)	dla placówki przy up. Warszawa 4.	40.— zł
2)	„ „ „ „ Warszawa 1.	40.— „
3)	„ „ „ „ Warszawa 2	20.— „
4)	dla placówek przy innych urzęd I klasy	15.— „
5)	„ „ „ urzędach II klasy	10.— „
6)	„ „ „ „ III klasy	10.— „
7)	„ „ „ „ IV klasy	7,40 „
8)	„ „ „ „ V klasy	2,50 „

b) **Opłaty za usługi dla publiczności:**

1)	napisanie adresu na przesyłce pocztowej	5	gr
2)	„ pocztówki	15	„
3)	„ listu	20	„
4)	„ telegramu	10	„
5)	„ przekazu pocztowego, telegraf. lub rozrachunk.	10	„
6)	„ przekazu pobraniowego lub zleceniowego , , , , . , ,	10	„
7)	„ adresu pomocniczego do paczki	10	„
8)	„ poświadczenia odbioru . . .	10	„
9)	„ wykazu zleceniowego . . .	15	„
10)	„ zlecenia inkasowego . , . .	10	„
11)	„ reklamacji	15	„
12)	„ deklaracji celnej	10	„
13)	„ „ radiowej	10	„
14)	wypełnienie blankietu nadawczego PKO.	10	„
15)	opieczętowanie listu lub paczki od każdej pieczątki lakowej :	5	„
	najwyżej jednak od jednej przesyłki .	25	„
16)	użycie grubego sznurka za każdy metr	3	„
17)	„ papieru opakunkow. za każdy ark.	10	„
	„ „ grubszego woskowego za każdy arkusz	15	„
18)	„ plomby do paczki	5	„
19)	robocizna przy opakowaniu paczki .	10	„
20)	opakowanie druków i papierów handlowych zależnie od rozmiarów przesyłki	5-15	„
21)	arkusz tektury średniej grub. do paczek wartościowych , ... , .	40	„
22)	obszycie paczki materiałem dostarczonym przez nadawcę	20	„
23)	obicie paczki gwoździami , ... ,	15	„

Powyższe zarządzenie Ministerstwa P. i T, podadzą urzędy pocztowo-telekomunikacyjne do wiadomości zainteresowanym dzierżawcom usług dla publiczności poczty i spowodują wywieszenie przez nich w miejscu widocznym obowiązującej od dnia 1, października 1936 r. taksy opłat.

Nr. AB. 192|36 z dnia 8. października 1936 r.

215

Zmiana godzin urzędowych w agencji pt. Kurozwęki.

Z dniem 15 października 1936 r. zaprowadza się w agencji pocztowo - telekomunikacyjnej Kurozwęki, powiat Stopnica, województwo Kielce jednorazowe godziny urzędowe w dni powszednie w służbie zewnętrznej we wszystkich działach służby pocztowej i telekomunikacyjnej od godz. 8 do godz. 15 w miejsce dotychczas obowiązującego urzędowania dwurazowego.

Godziny urzędowe w niedziele i święta pozostają bez zmiany t. j. w dziale pocztowym od godz. 9 do godz. 11 i w dziale telekomunikacyjnym od godz. 9 do godz. 11 i od godz. 15 do godz. 16.

Nr. OOrg. 16/10 z dnia 7 października 1936 r.

216

Zaprowadzenie służby telefonicznej w ag. pt. Prokocim.

Z dniem 1 września 1936 r. zaprowadzono w agencji pocztowej Prokocim służbę telefoniczną.

Godziny urzędowe według kategorji „L" t. j. w dni powszednie od godz. 8 do godz. 12 i od godz. 15 do godz. 18, w niedziele i święta od godz. 9 do 11 i od godz. 15 do godz. 16.

Nr. OOrg. 26/33 z dnia 8 października 1936 r.

217

Zaprowadzenie służby telefonicznej w ag. pt. Panki.

Z dniem 10 września 1936 r. zaprowadzono służbę telefoniczną w agencji pocztowej Panki.

Służba ta jest wykonywana w dni powszednie od godz. 8 do godz. 15, w niedziele i święta od godz. 9 do godz. 11 i od godz. 15 do godz. 16.

Nr. OOrg. 26/34 z dnia 9 października 1936 r.

218

Obroty kasowe z innymi Okręgami.

Na zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. AK/113 z dnia 23 września 1936 r. w sprawie obrotów kasowych z innymi okręgami, zarządza się co następuje:

Według postanowień, zawartych w punkcie 3, § 34 i w punkcie 4 § 38 Przepisów rachunkowo - kasowych dla urzędów pocztowych (X. R. 1) urzędy zbiorcze, zasilające urzędy i agencje pocztowe w gotówkę i otrzymujące od nich nadmiary kasowe sporządzają i odsyłają do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w oznaczonych terminach wykazy udzielonych zasiłków kasowych i wykazy otrzymywanych nadmiarów kasowych wraz z odpowiednimi załącznikami.

Postanowienia te dotyczą również i urzędów zbiorczych, udzielających zasiłków kasowych urzędom i agencjom pocztowym, należącym do innych okręgów, lub otrzymujących nadmiary kasowe od takichże urzędów i agencyj pocztowych, z tą jednak różnicą, że wykazy udzielonych zasiłków kasowych i otrzymanych nadmiarów kasowych winny odsyłać nie

tylko do swej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów, lecz także do Dyrekcji tego Okręgu, którego urzędom udzieliły zasiłków kasowych lub od którego otrzymały nadmiary kasowe. Winny zatem sporządzać wspomniane wykazy w 3 egzemplarzach, z których jeden pozostawią u siebie.

Również w 3 egzemplarzach, winny sporządzić zamówienia na zasiłki kasowe i rewersy kontrolne na nadmiary kasowe te urzędy i agencje pocztowe, które zamawiają zasiłki kasowe w urzędach zbiorczych, należących do innego okręgu, lub odsyłają nadmiary kasowe do takich urzędów zbiorczych. 2 egzemplarze zamówień na zasiłki kasowe i rewersów kontrolnych na nadmiary kasowe odsyłają one do wymienionych urzędów zbiorczych, a trzeci pozostawiają u siebie.

Oczywiście tak wspomniane wykazy udzielonych zasiłków kasowych i otrzymanych nadmiarów kasowych, jak i zamówienia zasiłków kasowych i rewersy kontrolne winny być sporządzane oddzielnie dla obrotu pocztowego i oddzielnie dla obrotu P. K. O.

Do niniejszego zarządzenia należy się ściśle stosować.

Nr. AK. 52/87/36 z dnia 10 października 1936 r.

219

Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.

Nr. porz. M. P. i T.	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w dm²	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu (agencji) w których reklama ma być wywieszona	Czas trwania reklamy
137	Del-ka	6·9	plakacik	Kraków 1-15, Sosnowiec 1-3 Tarnów 1-3 (w sali głównej na szybach)	5. X. 1936 r. 5. XI. 1936 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA

PRENUMERATA NA ROK 1936 WYNOSI
kwartalna 1 zł. 20 gr. ▌ półroczna 2 zł. 40 gr. ▌ roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr. tabelaryczne 20 gr.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.

Drukarnia L. Gronusia, Kraków, ul. Stolarska 6, tel. 110-18.